

öfverdrogos med ett ämne af blygrå färg. Som jag trodde, att detta berodde på torka, öfverstrilades de med vatten, hvarigenom äfven den jordbädd, hvarpå de lågo i buren, blef fuktig. Nu visade det sig snart hvaraf det mjölrika öfverdraget bestod, ty från ledfogningarna i puppornas bakkroppar samt andhålén utsköto knippen af svamptrådar, hvilkas spetsar voro klubblikt utvidgade. Alla de 46 pupporna voro angripna af dessa parasitsvampar och följaktligen döda. Hur svamparna kunnat innästla sig i pupporna under vintern är för mig en olöst fråga, ty att så varit förhållandet, därpå är jag fullkomligt viss, då alla på hösten tillvaratagna puppor förblefvo friska. Att sjukdomen härjat i stor skala bland dylika puppor under nämnda år är troligt, eftersom jag sedan ej sett ett enda exemplar af ifrågavarande fjärl.

Runmarö i februari 1895.

G. Hoffstein.

NOTISER.

Serica (*Melolontha*) Brunnea L. i Stockholms skärgård.

Sommaren 1894 på aftonen den 28 juni kom jag i tillfälle att på Runmarö iakttaga en i mellersta Sverige ganska sällsynt företeelse, nämligen ett skalbaggetåg på vandring, som det syntes mot nordén. Jag var nämnda afton efter skymningens inbrott sysselsatt med att i en ängsbacke insamla fjärillarver med slaghåf. Plötsligt hördes ett doft surrande, och en skur af skalbaggar liksom regnade ned öfver gräs och buskar, öfver en yta af flera hundra kvadratmeter. De voro så talrika, att efter tolf å femton slag med håfven dess innehåll uppgick till minst en liter af dessa insekter. Vid dagsljus och jämförelse med exemplar från Skåne fann jag, att bytet bestod af ofvannämnda skalbaggeart. Följande morgon undersökte jag ängen där fyndet gjordes, men kunde ej upptäcka någon äverkan vare sig å gräs eller buskar, ej heller några skalbaggar af nämnda art. Svärmen hade följaktligen endast hvilat där någon tid under natten och sedan fortsatt sin resa. Enligt THOMSON förekommer arten från Skåne till Öster- och Vestergötland, men om den förut upptäckts så

långt norrut, som nu var fallet, är mig obekant¹. Ej heller har jag sett uppgifvas, att den samlar sig i stora svärmar under parningstiden liksom de större ållonborrarna (*Melolontha*).

G. Hoffstein.

Landbruksentomolog för 1895. Efter hemställan af Landtbruksstyrelsen har Kongl. Maj:t genom nådigt bref af den 21 september 1894 anvisat äfven för 1895 ett belopp af 1,500 kronor att af Styrelsen användas för anställande af sakkunnig person för meddelande af upplysningar i fråga om de för landbruket skadliga insekter och medlen att förekomma de förödelse, sådana insekter medföra, samt tillika medgifvit, att denne sakkunnige finge, därest Landtbruksstyrelsen gäfvde honom uppdrag att besöka de orter inom landet, som voro af skadeinsekter mest hemsökta, för sådana resor åtnjuta enahanda godtgörelse, som tillkommer statens för landbrukets utveckling kringresande instruktörer.

På grund häraf har Landtbruksstyrelsen funnit godt antaga entomologen SVEN LAMPA för år 1895 såsom statens instruktör för meddelande af upplysningar rörande för landbruket skadliga insekter och medgifvit honom att uppbära det utaf Kongl. Maj:t för ifrågavarande ändamål anvisade anslag, med skyldighet att ställa sig till efter rättelse, ej mindre det af Landtbruksstyrelsen för bemålde instruktör den 4 mars 1890 utfärdade reglemente, än äfven de föreskrifter i öfrigt beträffande det sålunda lämnade uppdraget, Styrelsen kan finna för godt meddela.

Tallspinnaren (*Lasiocampa Pini* LIN.) i Frankrike. Vid ett möte af franska entomologiska sällskapet i oktober 1893 fästade Mr M. C. JOURDHEUILLE uppmärksamheten på denna spinnarfjärils utomordentliga förökning i Seinedalen, hvarest den först under senare åren blifvit iakttagen. Larverna anföllo icke allenast äldre, utan äfven yngre träd och förstörde helt och hållet en del af de sistnämnda. Han förevisade en tallkvist (*Pinus Sylvestris*), på hvilken ej mindre än 14 larver spunnit sina kokonger tätt intill hvarandra.

Sven Lampa.

¹ Den är träffad i Stockholm, nämligen på stranden af Djurgårdsbrunnsviken för flera år sedan af undertecknad, samt i Gestrikland (GRILL), Helsingland (AURIVILLIUS) och Medelpad (G. ADLERZ).

S. Lampa.